

مداخله و کیل در بازپرسی

در قانون اصلاح بعضی از مواد قانون آئین دادرسی کیفری مصوب ۱۲ بهمن ۱۳۴۵ تبصره‌ای بماده ۱۱۲ قانون مزبور اضافه شده که عیناً نقل می‌شود.

« تبصره ذیل بماده ۱۱۲ اضافه می‌شود.

تبصره - متهم می‌تواند یکنفر از وکلا رسمی دادگستری را همراه خود داشته باشد و کیل متهم بدون مداخله در امر تحقیق پس از خاتمه بازجویی می‌تواند مطالبی را که برای روشن شدن حقیقت و دفاع از متهم یا اجراء قرانین لازم بداند بیازپرسی تذکر دهد اظهارات و کیل در صورت جلسه منعکس می‌گردد. »

نظر باینکه تبصره مزبور فصل جدیدی در قانون آئین دادرسی مفتوح نموده است و بعلت نداشتن سابقه قضائی و رویه اجرای آن از نظر بعضی از آقایان بازپرسها و قضات ایجاد اشکالاتی نموده است بعلاوه چون در نتیجه برخورد علمای از قضات تصور بنمایند اجرای این ماده ممکن است بحقوق عمومی لطمه‌ای وارد آورد خودرا ناگزیر از توضیح در اطراف این تبصره و ذکر تاریخچه مختصه از آن دانستم و چون قانون آئین دادرسی کیفری ایران مأخذ از قانون آئین دادرسی فرانسه *Code d'instruction criminelle* می‌باشد تاریخچه مختصر طریقه دادرسی کیفری در ازمنه قبل از تدوین قانون آئین دادرسی کیفری فرانسه (۱۸۰۸) و بعد از آن بنظر مفید میرسد.

در قرون قبل از تدوین قانون آئین دادرسی کیفری طریقه اتهامی *Système Accusatoire* رایج و متداول بود در این طریقه دعوای جزائی مانند جنگ ک تن به تن یعنی شاکی و فاعل جرم است.

دو طرف دعوا ادعای خود را آزادانه و بطور شفاهی و عمومی در حضور قاضی بیان می‌کردند و دعوای جزائی در این طریقه بی‌شباهت یک دعوای حقوقی نبود.

ریشه طریقه دادرسی اتهامی را می‌توان در نظریه انتقام خصوصی جستجو کرد که در قروق سابقه یکی از ریشه‌های اساسی حقوق جزا و قانون مجازات بوده و جنگی بین فاعل عمل و متهم ایجاد می‌گردید. جنگی که دارای قواعد و اصولی خاص بوده و باید در حضور یک گواه که همان قاضی و دادرس باشد عمل گردد.

در رم و یونان قدیم این طریقه بسیار متداول بوده است.

در این طریقه بتمام افراد حق اعلام جرم داده شده بود و بهمین علت از حقوق عمومی *Droit commun* بشمار میرفت.

بازجویی و بازپرسی مخفی و محروم‌انه نبود و چون اجتماع مراحل اولیه خود را

مداخله و کیل در بازپرسی

طی میکرد و افراد در قبائل زندگانی میکردند در حضور رئیس قبیله و سایر مردم اظهارات طرفین استماع میشد و قاضی همان رئیس قبیله بود که ممکن بود قضاوت نماید متهم در آب جوش برود و یا آهن سرخ بگیرد و یا با شاکی دوئل (جنگ تن بتن) نماید که آنرا قضاوت الهی میگفتند.

این طریقه چون دارای معايب و مفاسدي بود در طول زمان تغیير کرد اگرچه هنوز در انگلستان و بریتانیا در آمریكا متداول است و در اين دوکشور اعلام جرم و ادعای جزائی از تکاليف شخص زيان دیده از جرم است.

در نتیجه تحولاتيکه بعمل آمد طریقه تفتیشی Système inquisitoire معقول گردید.

نکته مشخص اين طریقه اين است که شروع تعقیب و ادعای جزائی بست پیک قاضی سپرده شد.

بعدها در دوره امپراطوری پارکه ودادسرابوجود آمد و قاضی تعقیب نماینده امپراطور بود و حتی تعقیب جرائم بنام امپراطور از وظایف تمام قضات شناخته شد تا حدی که در قرون ۱۶ و ۱۷ ضرب المثل معروف Tout juge est procureur général (هر قاضی دادستان است) بوجود آمد.

در طریقه دادرسی تفتیشی سه مرحله وجود دارد.

۱ - مرحله اطلاع Information که بجمع آوري دلائل از طرف بازپرس اقدام میشود و بازپرس ممکن است از طرف دادستان مأمور تعقیب شود و یا برایر شکایت مدعی خصوصی که مستقیماً باو مراجعه کند و یا شخصاً اقدام نماید.

در اين مرحله از گواهان یا هر شخصی که لازم بداند تحقیق بعمل میآورد و تحقیقات مخفی و در غیاب متهم است.

۲ - مرحله تحقیق در مرحله نخست قاضی برای اطلاع خود بجمع آوري دلائل که شهادت شهود یا کسب اطلاع از مطلعین بود اقدام میکرد در مرحله تحقیق از متهم بطور مخفی بازجوئی میشود و متهم باید قسم بخورد و متهم از دلایلی که عليه او موجود است اطلاع حاصل نمیکند و دادرس که نماینده حاکم است تصمیم میگیرد - اگر جرم بنظر او دارای اهمیت زیاد نباشد مانند دعواه حقوقی پرونده به جریان میافتد و اگر بعکس جرم را نمهم تشخیص دهد طبق سه قاعده که از قواعد اساسی طریقه تفتیشی است رفتار مینماید.

اولاً - از گواهان مجدداً استماع گواهی میشود و باز هم استماع شهادت شهود در غیاب متهم است و گواهان باید قسم یاد نمایند و در صورت شهادت دروغ مجازات خواهند شد.

ثانیاً - بازجوئی از متهم با اداء قسم و در اين مورد متهم ییک گواه شبیه میشود.

ثالثاً - مواجهه Confrontation متهم با هر یک از گواهان مواجهه داده میشود و در حضور او از گواهان سؤال میگردد متهم میتواند با گواهان صحبت کند ولی حق

مداخله وکیل در بازپرسی

داشتن وکیل ندارد - قاضی باید در جمع آوری آنچه بنفع یابه ضرر متهم است اقدام نماید (بعدها در بعضی از جرائم مهم مانند اختلاس - ورشکستگی بتصریح بتهم اجازه داشتن وکیل در مرحله دوم داده شد) مذاکرات بر روی اوراق نوشته میشود.

۳ - تحقیقات نهائی - سومین مرحله دعوای جزائی تحقیقات نهائی است که در حضور چند نفر قاضی جزائی و معاونین او انجام میگیرد. در این مرحله نیز اصول قضائی منفی است در غیاب متهم و نماینده دولت اوراق پرونده مطالعه میشود و بدلایل و شهادت شهود قبل توجه میگردد و ممکن است گواهان از طرف متهم جرح شوند و این جرح گواهورد قبول قضات قرار گیرد.

قضاؤت قضات بروی اوراق تحقیق است و علم قاضی شرط نیست و متهم در این مرحله نیز نمیتواند وکیل داشته باشد - هنگامیکه دلایل قانونی کافی نباشد ولی قرائن و ایارات و علائم مشخص علیه متهم وجود داشته باشد این قرائن و ایارات با اقرار تکمیل میگردد .

اگرچه در طریقه تقتیشی متهم بارتکاب جرم مقاعده میگردد ولی چون دارای معایبی است حقوق دانان با آن مخالفت نموده اند - زیرا در این طریقه حق دفاع کماز حقوق مهمه یشمار میروند در اغلب موارد ازین میروند و متهم حق ندارد وکیل مدافع داشته باشد و منافع او پلت مخفی بودن تحقیقات در معرض تضییع قرار میگردد بعلاوه چون در این طریقه برای اخذ اقرار اجازه زجر و آزار بدنی و اخلاقی داده شده عیب این طریقه بیشتر بچشم میخورد که بهمین جهات ولتر در فرانسه بکاریا در ایتالیا شدیداً با آن مخالفت نمودند .

از اواسط قرن ۱۷ مخالفت با طریقه تقتیشی شدت یافت و درنتیجه انتقاد منتسبکیو و سایر حقوقدانان آزار و شکنجه لغو و تحقیقات عمومی شد و بتهم اجازه داده شد وکیل انتخاب نماید.

در سال ۱۶۷۰ حق انتخاب وکیل متهم اجباری گردید و میتوان گفت از آن تاریخ تبصره ایکه اخیراً در قانون آئین دادرسی ایران پیش بینی شده است در کشور فرانسه معمول گردید.

این تحولات جزائی تا اواسط قرن ۱۹ به تفع متهم ادامه یافت و بالاخره منجر بصویب قانون حفظ منافع متهم در ۱۸۹۷ گردید.

قانون آئین دادرسی کیفری فرانسه مصوب سال ۱۸۰۸ از طریقه تقتیشی پیروی شده یعنی کیفیت در دادرسی کتبی و محفوظی بود که حتی باطلانع متهم نیز نمیرسد و در این قانون نیز بتهم حق داشتن وکیل داده نشد و چون طبق مواد این قانون دادستان که نماینده دولت است ماموریت تعقیب متهم را دارد و پرونده را بیازپرسی ارجاع مینمایند و بیشتر با وزیر دادگستری تماس دارد باز پرس در جمع آوری دلایل علیه متهم بیشتر جدیت میکنند وسیعی مینمایند پرونده را در هر صورت بدادگاه ارسال دارد تا مورد تشویق دادستان و درنتیجه وزیر دادگستری قرار گیرد .

این است عیب این قانون وعلت عده برائت اغلب متهمین در دادگاه جزائی این عدم توجه بازپرسان بقوت وقدرت دلائل له وعلیه متهم واکتفا پکوچکترین قرائن و امارات موجوده است که فعل در دادگستری ما متداول میباشد.

این معایب قانونی سبب تدوین موادی برای حفظ منافع متهم و جلوگیری از اشتباهات بازپرسها گردید که مهمترین آنها قانون ۸ دسامبر ۱۸۹۷ میباشد و مهمترین ماده این قانون حق داشتن وکیل متهم است بعداً قانون ۷ فوریه ۱۹۳۳ برای ضمانت آزادی فردی بتصویب رسید و باز هم موادی بنفع متهم پیش بینی شد که اهم آنها مربوط بیازدشت موقع متهم است و نظر باینکه این موضوع مورد بحث نیست از شرح آن خودداری و آنرا بمقاله دیگری محول میسازد.

نخستین آثاری که از نتیجه قانون ۱۸۹۷ ظاهر گردید اعلام اتهام بمتهم است که در ماده ۱۲۵ قانون آئین دادرسی کیفری ایران نیز پیش بینی شده و تاحدی مخفی بودن امر جزائی را از بین برده است.

اولین تحقیقات در غیاب وکیل متهم بعمل میآید و چنانچه متهم بازداشت شود باز پرس موظف است اورا آگاه کند که از بین وکلاء دادگستری وکیلی برای دفاع از خود انتخاب نماید.

در بند ۳ ماده ۳ قانون ۱۸۹۷ اضافه شده که چنانچه متهم از انتخاب وکیل خودداری کند بازپرس شخصاً برای او وکیل انتخاب مینماید انتخاب وکیل از طرف بازپرس موقعي بعمل میآید که متهم تقاضا کند.

در صورتی که متهم صریحاً اظهار دارد نمیخواهد از این حق استفاده کند بازپرس تحقیقات را شروع میکند و انصراف اورا باید در صورت مجلس قید و بامضاء او برساند.

این انصراف از حق انتخاب وکیل قطعی نیست و هر موقع متهم میتواند وکیلی تعیین و معرفی کند و یا از بازپرس بخواهد وکیلی برای او انتخاب کند.

چنانچه متهم وکیل انتخاب کند نتایج آن انتخاب بشرح زیر است.

۱ - پس از انتخاب وکیل هیچگونه تحقیقات یا مواجهه ای بعمل نخواهد آمد مگر آنکه بیست و چهار ساعت قبل بوکیل مدافع اطلاع داده شود تا در نزد بازپرس حاضر گردد - (بند ۴ ماده ۹ قانون ۱۸۹۷) حضور وکیل اختیاری است و غیاب او پس از اطلاع از وقت بازپرسی مانع تحقیقات نیست - وکیل در محضر بازپرس حق ندارد بمتهم چیزی بگوید یا از طرف او بنویسد و متهم شخصاً باید پاسخ سوالات را داده یا بنویسد ولی وکیل میتواند هرچه بنظرش برای دفاع متهم یا کشف حقیقت لازم میرسد تذکرده و در اطراف سوالایکه بنظر او صحیح نیست چنانچه بازپرس از انجام تقاضای وکیل خود داری کند و یا بتذکرات او ترتیب اثر ندهد مراتب باید در صورت مجلس قید گردد تا در موقع لازم مورد استفاده وکیل قرار گیرد.

۲ - ۲۴ ساعت قبل از هر تحقیق باید پرونده در دسترس وکیل مدافع متهم قرار داده شود (ماده ۱۰)

مداخله وکیل در بازپرس

وکیل مدافع در اطاق بازپرس و یا با اجازه بازپرس در دفتر بازپرسی پرونده را مطالعه و از موارد مورد استفاده خود یادداشت برمی‌دارد.

۲ - هر قراریکه باز پرس صادر نموده است باید وکیل مدافع را از صدور آن مستحضر و آگاه نماید.

* * *

این بود بطور خلاصه آنچه بنظر میرسید در اطراف تبصره ماده ۱۲۵ برای جلب توجه آقایان بازپرسها توضیح داده شود و روشن گردد که منظور متن از اضافه نمودن تبصره فوق بقانون آئین داد رسی کیفری حفظ حقوق فردی بوده است در اغلب موارد درکشور ما مستخوش ثبیع قرار می‌گیرد.

متسفانه آقایان قضات نمی‌خواهند این حقیقت را پذیرند که وکلاء دادگستری خود رکن اصلی و اساسی دادگستری می‌باشند. و اینکه آنانرا وابسته به دادگستری میدانند صحیح نیست برای اثبات ارزش و مقام وکیل خود را محتاج بذکر مثال ازقوانین خارجی از جمله قانون ۱۸۹۷ و ۱۹۲۳ فرانسه نمیدانند بلکه در قانون ناقص ایران نیز حضور وکیل را در دادگاه جنائی لازم میدانند.

من بنام جامعه وکلاء دادگستری از هیئت تحریریه مجله کانون وکلاء تقاضا می‌کنم ستون مخصوص برای بهبود رابطه وکیل و قاضی بازنمایند تا آقایان وکلاء و قضات آنچه بنظرشان میرسد در این ستون بنگارند زیرا رفتار بعضی از آقایان قضات با وکلام بجائی وسیله که شخص ترجیح میدهد از وکالت منصرف شود تا در بعضی از شعبات حضور به مرساند.

آقایان قضات نمی‌خواهند تبول فرمایند که پس از چند مامرا جمعه و تعیین وقت برای استماع گواهی گواهان وکیل تا چه اندازه زحمت کشیده تا گواهان را حاضر نموده و آنگاه می‌فرمایند امروز نمیتوانم اخذ گواهی نمایم چقدر بحیثیت وکیل لطمہ زده‌اند ما از اشکالات موجود بخوبی آگاهیم ولی با اینهمه مواردی پیش آمدی است که نمیتوان از ذکر این گله دوستانه خودداری کرد بخصوص رجحان بلارجحی که از طرف آقایان قضات نسبت ببعضی از وکلاء داده شده است پیش از هرچیز غیرقابل تحمل است.

امیدوار است این تذکرات کوچک کافی بر بھود روایت گردد و باین وسیله از آقایان قضات خواهش می‌کنم اگر آنها نیز موارد قابل ذکر از اعمال وکلاء دیده‌اند در این ستون مرقوم فرمایند تا از این بحث نتیجه مطلوب حاصل گردد.